

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

میر عنایت الله آشفته

۱۹ مارچ ۲۰۱۳

از چه باید کرد گذشت، بهتر است بگوئیم چه می شود؟

خواهران و برادران محترم، سیاستمداران حاکم در میدان سیاست و سیاسیون خارج از قدرت نتوانستند به گمان این نگارنده جواب چه باید کرد را ارائه نمایند. همیشه دنبال حوادث شتافته و عکس العملی برخورد نموده اند، حال این هیچ کاره می خواهد بگوید چه می شود! ما با حقیقت بینی، قضایای سیاسی وطن محبوب خود را تعقیب می نمایم.

نیروهای مسلح طالب و سایر مخالفین مسلح سیاسی در کشور به یک واقعیت انکارناپذیر مبدل گردیده اند. چه موافق باشیم و چه مخالف از حضور فعال شان انکار، خود فریبی است. روابط قوی، محکم و انکارناپذیر شان، به علاوه پاکستان، و کشورهای اسلامی، با کشورهای آلمان، انگلستان، فرانسه، اخیراً هم از مطبوعات رسمی کشور و رئیس دفتر آقای کرزی، شنیده شد که: در سفر اخیر آقای کرزی در امریکا، به ایشان خاطر نشان ساخته شده است که گویا نیروهای طالبان افغان دشمن ستراتیژیک امریکا و جامعه جهانی نیست یا به عبارت دیگر به منظور قلع و قمع نیروهای مقاومت مسلح مخالف دولت، قوای ائتلاف ناتو کمر نبسته است. ولی مبارزه علیه تروریسم و دهشت افگنی با القاعده و الفایده پا برجاست. که ای کاش این حقیقت مسلم در کنفرانس اول بن در محاسبه گرفته می شد. تا مردم ما پس از عالمی مصایب به صلح واقعی و باز سازی نائل می گردیدند، که عمداً خواسته نشد.

حالا پس از ۱۱ سال اشغالگری، زورگویی و تلفات سنگین به مردم خسته از جنگ، به خصوص هموطنان اسیر مناطق جنوب و سرحدی کشور که متحمل بالا ترین مظالم قوای ائتلاف، قوت های تنظیمی به نام دولت، طالبان و نیروهای دزد، قاچاقچی و... شده اند، و ادامه جنگ، برنده قاطع به جا گذاشته نمی تواند و ندارد. پس از این یگانه امکان، میز مذاکره و "صلح" به عنوان وسیله باقی مانده به شکل صادقانه، منطقی، عملی، عادلانه و قابل قبول برای تأمین منافع اکثریت خاموش مردم افغانستان، همسایگان، منطقه و قدرت های بازیگر جهان باید استفاده کاملاً معقول به دور از حيله و نیرنگ به کار گرفته شود.

صلح از طریق مذاکره و تفاهم یگانه راه معقول بوده، مشروط بر این که از هیچ چهره منفور افغان، کشورهای خارجی و حلقه های مافیائی بیرونی حمایت صورت نگیرد. مردم افغانستان نتایج تلاشهای ناکام صلح امتیاز طلبانه رژیم محکوم به سقوط دکتور نجیب الله و زد و بند های حکومت نامتجانس و نیروهای دولتی اما وابسته به نیروهای تجزیه طلب درون نظام "جناح کارمل و ملیشه دوستم، کشتن، ستمی ها و... با رقابت و تقابل علیه نجیب الله و همفکران باقی مانده پرچمی و خلقی اش" خلاف ادعای کمونیستی و انترناسیونالیستی شان، در اثر منافع گروپی شان برای حفظ قدرت

دُشمنانه و قاتلانه علیه رفقای دیروز خود؛ و عملی نمودن دساتیر ولی نعمتان و پلان های شوم استعماری روسی، در تبنای با ایران و هند، در خطوط زبانی و قومی تقسیم گردیده، و کانال های از قبل فعال نگهداشته شده استخباراتی، پاکستان و . . . معاملات ننگین بین احزاب چپ و راست "کمونیستی و جهادی" آغاز گردید، که از نتایج و تأثیرات منفی و حدوث آن تا فعلاً در روند ائتلاف سازی های سیاسی کشور نقش داشته، تأثیر گذار باقی مانده است.

این معاملات ننگین و تهوع آور کُنه به منظور در ذهن شما خواننده آگاه و با حافظه، تداعی گردید که ما دقیق در تکرار همان مراحل باطل با تفاوت های ظاهری آن سرگردانیم. صلح امتیاز خواهانه آقای کرزی، در مرحله نفس های اخیرش، "ختم دوره کاری اش"، دولت نا متجانس شان و رعایت دساتیر ولی نعمتان شان، بی اتفاقی و عدم استقلال سیاسی اپوزیسیون، و مهمتر از همه بیانات میان تُهی و خرام متبخر با نبود طرح سیاسی معقول و قابل قبول برای ملت افغانستان، بازی های گمراکننده قوت های خارجی و دهها کمبود دیگر برای دولتمداری و آمادگی برای رسیدن به قدرت از جانب مدعیان آن با تأسف و روشن و شفاف مطرح نگردیده است.

این اوضاع و احوال مبهم و غیر شفاف سیاسی کشور، جداً برای هر وطن دوستی که صاحب ذکاوت سیاسی و بلوغ فکری می باشد، و مسیر حوادث را، خارج از دایره شیطانی قدرت می نگرد، نگران کننده بوده و می خواهم یک بار دیگر به همه فرزندان دلسوز، پاک و صادق کشور که به آینده هموطنان و قطعه خاکی به نام افغانستان واحد و تجزیه ناپذیر می اندیشند، تا قبل از رسیدن موعد تدویر انتخابات؟! مکتوم با تحلیل از وضع امنیتی موجود کشور با مسئولیت و اطمینان بگویم، انتخابات به مفهوم و معیارهای قبول شده آن دایر شده نمی تواند! مگر این که صندوق های حوزه انتخاباتی در داخل مقر ارگ ریاست جمهوری و محوطه های چند ولایات محدود، به منظور اغفال ذهنیت های جهانیان و نمایش مطبوعات جهان گذاشته شود، که این نمایش نامه را نمی توان انتخابات نامید.

وقتی این دولت فاسد و بیکاره از عهده امتحانات کانکور پوهنتون برای چند هزار محصل جوان و تعلیم یافته کشور عاجز بوده و به تظاهرات و مداخله پارلمان کشانیده می شود، چگونه با تجارب دست داشته، می توان انتظار انتخابات سراسری و شفاف را از آنها داشت؟!

این بدان معنی نیست که ما بدون داشتن اطمینان و داشتن بدیل قانونمند، عادلانه و بهتر از دولت فاسد و به خود گرفتار، خواستار سقوط نظام موجود باشیم. تکرار اشتباهات گذشته نه امریکا و وزیر خارجه تازه تقرر یافته آن آقای جان کری، نه آقای دوید کمرون، نه رؤسای جمهور یا صدراعظم کشورهای فرانسه، چین، روسیه، آلمان و . . . سازمان ملل متحد، کنفرانس کشورهای اسلامی و همه نهاد های مدنی و حقوقی؛ که به شکلی از اشکال در اوضاع و احوال جاری کشور ما دخیل و نقش جدی و تعیین کننده بازی می نمایند، اما به دلیل نبود تفاهم سترژی و واحد شان، حق ندارند، اکثریت خاموش ملت افغانستان را که شامل هندو و مسلمان است، تنها گذاشته و یک بار دیگر کشور را به خواست و منافع کشور های همسایه، و نیروهای آزمون شده ای آله دست آنها و ضد منافع ملی کشور ما تحویل دهند.

نتایج کمک های نقدی به دولت فاسد کابل از جانب امریکا یا جامعه جهانی و در عین زمان تجهیز، امکانات و حمایت از مخالفین آن توسط همسایگان که اعضای سازمان ملل متحد و دوستان نزدیک همین قدرت های بزرگ جهان اند، جز جفا در حق ۳۵ تا ۴۰ میلیون انسان اسیر اکثریت خاموش افغانستان در چنگال غاصبین و مدعیان قدرت، و فرسایشی ساختن عمدی جنگ آنهم برای منافع دیگران ولی در میدان تطبیقات آن، افغانستان جرّمی است نا بخشودنی!

پایان

۲۰۱۳ / ۳ / ۱۷